

فضا را با میراث ناملموس جذاب کنیم، مشاهیر و پیشکسوتان را معرفی کنیم، داشته‌های حال حاضر موسیقی را هم ببینیم و فقط در گذشته نباشیم، یک جایی باید این‌ها معرفی می‌شد و این مکان، بهترین محل برای این معرفی بود. مثلاً در اتاق نغمه‌های عاشیقی (عاشیق‌های ترک یا ارمنی) که از بخش‌های مهم مجموعه است، خواستیم نشان دهیم موسیقی چقدر در زندگی عام مردم نقش داشته است. چون قبلاً گروه‌های موسیقی وجود نداشت و موسیقی ارمنه در اجرای عاشیق‌ها خلاصه می‌شد. پس باید سازی درست می‌شد که ما «یجی» (سازنده ساز ایرانی ارمنی تبار) را نمایش دادیم، اجراکننده‌ای باید وجود می‌داشت که ما عاشیق‌ها و مکتب عاشیق‌ها را نمایش دادیم. و این‌ها کجا باید اجرا می‌کردند؟ اجرای آن‌ها یا باید در محافل درباری، یا در خانه خواجه‌های جلفا که با دربار صفوی در ارتباط بودند و یا باید در مجالس خانوادگی انجام می‌شد. سعی کردیم همه این‌ها را نشان دهیم. در واقع مکتب عاشیق‌ها را نمایش دادیم و این‌ها چهار ویتترین است که با هم در ارتباط هستند؛ ساز، اجراکننده، مکتب و اجراها. خاچاطور معتقد است گنجینه می‌تواند محل مناسبی برای گردشگری شبانه باشد. می‌گوید: به عنوان یک کارشناس گردشگری با سابقه بیست و چندساله، معتقدم یک گردشگر خارجی به خصوص گردشگر اروپایی، وقتی به اصفهان می‌آید، مکان، جاذبه گردشگری یا محلی برای گردشگری شبانه ندارد.

وی ادامه می‌دهد: یکی از رسالت‌های این مجموعه را حرکت در مسیر گردشگری موسیقی می‌دانم. چراکه نجات اصفهان در گردشگری است و در صنعت و کشاورزی نیست. هیئت‌های تخصصی هنری و... به اینجا می‌آیند، این هیئت‌ها در اصفهان اقامت داشته‌اند، سوغات خریده‌اند و چرخه گردشگری از این طریق می‌تواند رونق داشته باشد. مسترکلاس‌هایی از تهران به اینجا آمده و دوره‌ها در اینجا برگزار شده و این برای شهر و اقتصاد شهر، ارزشمند است.

اگر بازدیدکننده‌ای علاقه‌مند و کنج‌کاو هستید برای بازدید از این گنجینه، بهتر است بین دو تا سه ساعت وقت بگذارید. قیمت بلیت برای هر نفر، ۱۵ هزار تومان و ساعت‌های بازدید از ۹ تا ۱۳ و ۱۴:۳۰ تا ۱۷:۳۰ است.

بخش دیگر، اتاق صوت (کتابخانه صوتی) است که در آن، بازدیدکننده می‌تواند صفحه‌های موسیقی قدیمی شامل آهنگ، موسیقی و... را که حدود ۴۰۰ صفحه به زبان‌های مختلف است، بشنود و لذت ببرد. به گفته مدیر این مجموعه «تمام این صفحه‌ها اهدایی است، صفحه‌ها، گرامافون و... طی یک فراخوان، با اهدای مردمی کامل شده است». در اتاق مشاهیر، با مشاهیر موسیقی ارمنه‌ای که در ایران به دنیا آمده و فعالیت داشته‌اند، آشنا می‌شوید. در این بخش، بازدیدکننده می‌تواند صدا و اجرای مشاهیر موسیقی ارمنه را بشنود و با آن‌ها آشنا شود. این بخش، ظرفیت اضافه کردن چهره‌ها و افراد جدید را هم دارد؛ چراکه بازدیدکننده‌ها یا مخاطبان ممکن است افرادی را برای اضافه شدن به فهرست مشاهیر، معرفی کنند و پیشنهاد دهند؛ در این موارد، طی یک کارگروه، بیوگرافی و آثار فرد بررسی شده و چنانچه شاخصه‌های مدنظر را داشت، چهره و آثار او در این بخش موزه جای می‌گیرد. سالن اجرا بخش دیگر مجموعه است و بیشترین فعالیت موزه در این سالن اتفاق می‌افتد. به گفته مدیر مجموعه، اینجا مکانی است که برای اجرای گروه‌های مختلف موسیقی اصفهان استفاده می‌شود.

کارگاه سازسازی هم بخش دیگر موزه است؛ یک کارگاه کامل و فعال که تلاش می‌کند سازهای جدید بسازد و با سازهای قدیمی‌تر را تعمیر کند.

● موزه ساختار شکن

حدود ۵۰ ساز و آلت موسیقی در این مجموعه وجود دارد. این سازها از کلیساهای و محله جلفا جمع‌آوری شده است. قدیمی‌ترین ساز مجموعه، ارگ کلیسایی اتریشی کامل و سالمی است که صدای بسیار زیبایی دارد و در بخش طنین‌های کلیسایی خودنمایی می‌کند. مدیر این مجموعه می‌گوید: «کم بودن تعداد سازها، تصمیم ما در راستای همان ساختار شکنی بوده تا اینجا فقط فضای ویتترینی نباشد. سال‌های بسیاری ما موزه‌داری را فقط در نگهداری از اشیای می‌دانستیم و به همین دلیل موزه‌ها اغلب، فضاهای کسل و خسته‌کننده‌ای داشت. ما خواستیم در این مجموعه، تعداد زیادی ساز خریداری کنیم و به نمایش بگذاریم. به ویژه که در حال حاضر دیدن بسیاری از این سازها در اینترنت مهیاست. تلاش کردیم این

**کارگاه سازسازی هم
بخش دیگر موزه
است؛ یک کارگاه
کامل و فعال که تلاش
می‌کند سازهای جدید
بسازد یا سازهای
قدیمی‌تر را تعمیر کند**

طرح فرضی پیانو در ورودی موزه موسیقی

محل موزه موسیقی، یکی از خانه‌های تاریخی محله جلفاست

عکس نام‌آوران موسیقی ارمنه، زینت‌بخش موزه موسیقی است

